

Súd: Okresný súd Topoľčany  
Spisová značka: 7C/117/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614204027  
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľuboš Chrenko  
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2015:4614204027.14

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Ľubošom Chrenkom v právnej veci žalobkyne: S. N., D.. XX.XX.XXXX, N. C. Y. XX, proti žalovanému: Štefa D. C., D.. XX.XX.XXXX, N. N. XXX/XX, S. N., o určenie otcovstva k maloletej D. N., D.. XX.XX.XXXX, bytom ako žalobkyňa, zastúpená opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, takto

### rozhodol:

I. Súd určuje, že žalovaný Š. C., D.. XX.XX.XXXX je otcom maloletej D. N., D.. XX.XX.XXXX v Topoľčanoch, z matky S. N., D.. XX.XX.XXXX.

II. Zveruje maloletú D. do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok a žalovaného z a v ä z u j e prispievať na výživu maloletej D. sumou 40 mesačne eur od 22.05.2013 do 31.10.2014, sumou 27,13 eura mesačne od 01.11.2014 do 31.07.2015, a ďalej sumou 50 eur mesačne, a to vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, s účinnosťou od 01.08.2015.

III. Zameškané výživné za čas od 22.05.2013 do 30.11.2015 vo výške 1.105,78 eura súd povoľuje žalovanému splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok a exekúcie.

IV. Žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť na účet Okresného súdu Topoľčany súdny poplatok za návrh vo výške 66 eur, a to do 3-och dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Žalobkyni náhradu trov konania n e p r i z ň á v a.

### odôvodnenie:

Žalobkyňa podala na tunajšom súde žalobu o určenie, že žalovaný je otcom maloletej D. N., D.. XX.XX.XXXX z dôvodu, že v konaní o zapretie otcovstva vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/370/2013 žalovaný ohľadom zapretia otcovstva ako svedok vo svojej výpovedi uviedol, že so žalobkyňou sa poznajú takmer dva roky, išlo o bližšiu známosť. Potom ako sa zoznámili začali žiť u neho a to asi od augusta 2012. So žalobkyňou žili spolu do septembra 2013. Ďalej vo svojej výpovedi uviedol, že uznáva otcovstvo k maloletej D. N.. Žalobkyňa v žalobe ďalej uvádza, že s označeným mužom boli v minulosti spolužiaci na základnej škole. Opätovne sa zblížili prostredníctvom internetu. Ich známosť začala byť intímna od júna 2012, nakoľko od uvedenej doby začali žiť v spoločnej domácnosti so žalovaným. Intímny pomer v danom čase mala iba so žalovaným. S bývalým manželom sa intímne nestýkala. Určenie otcovstva sa snažila riešiť aj mimosúdne na základe dohody so žalovaným, aby sa dostavil na matriku a spoločne vyhlásia, že je otcom maloletej D., no ani napriek opakovaným dohodnutým stretnutiam sa na matriku na Mestskom úrade v Topoľčanoch nedostavil a

dohodu nedodržel. Súčasne žiadala, aby maloleté dieťa bolo zverené do jej starostlivosti a žalovaný zaviazaný na plnenie výživného mesačne sumou 120 eur, s účinnosťou od narodenia maloletej D., t. j. od 22.05.2013.

Vo veci bol vytýčený termín pojednávania na deň 19.06.2014. Predvolanie s termínom pojednávania ako i s návrhom bolo doručené žalovanému dňa 26.05.2014. Žalovaný sa pojednávania dňa 19.06.2014 nezúčastnil, svoju neúčasť neospravedlnil, preto súd pojednával v neprítomnosti žalovaného a bola vo veci vypočutá žalobkyňa.

Vo veci bol vytýčený termín pojednávania na deň 24.07.2014. Pojednávanie bolo odročené na deň 14.08.2014 z dôvodu, že predvolanie na pojednávanie žalovanému nebolo doručené, keďže zásielka sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, predvolanie mu bolo doručované cestou OO PZ Partizánske, avšak nebolo mu riadne doručené, preto pojednávanie bolo odročené na deň 18.09.2014, na ktorý termín bolo predvolanie žalovanému doručené prostredníctvom OO PZ Partizánske dňa 22.08.2014. Na pojednávaní dňa 18.09.2014 bolo konštatované, že sa žalovaný pojednávania nezúčastnil, svoju neúčasť neospravedlnil, nežiadal odročenie pojednávania a preto mu bola uložená poriadková pokuta vo výške 100 eur. Uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 20.10.2014 č. k. 7C/117/2014 - 47, ktorým bola žalovanému uložená poriadková pokuta vo výške 100 eur nadobudlo právoplatnosť dňa 19.11.2014.

Vo veci bol vytýčený termín pojednávania na deň 14.01.2015. Predvolanie bolo žalovanému doručované cestou OO PZ Partizánske a doručené 01.11.2014. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, nežiadal odročenie pojednávania. Pojednávanie bolo odročené na deň 20.03.2015 s tým, že bolo nariadené predvedenie žalovaného cestou OO PZ Partizánske, ktoré oznámilo, že žalovaný je hospitalizovaný v NsP Partizánske na chirurgickom oddelení a to od 16.03.2015. Predvedenie na pojednávanie nebolo zrealizované a následne bolo pojednávanie odročené na deň 01.07.2015 s urobením dopytu na obvodnú lekárku MUDr. Vaňkovú, či zdravotný stav žalovaného mu umožňuje zúčastniť sa pojednávania. Lekárka MUDr. Vaňková súdu oznámila, že žalovaný bol naposledy na Obvodnom zdravotnom stredisku S. N. v marci 2015. Odvtedy nemá vedomosť o jeho zdravotnom stave, nakoľko sa ani po jej výzve na ambulanciu so zdravotnou dokumentáciou nedostavil. Nakoľko žalovaný nemal doručenie riadne vykázané, pojednávanie bolo odročené na deň 09.09.2015. Pretože opäť žalovaný doručenie vykázané nemal, zásielka mu bola doručovaná aj cestou OO PZ Partizánske, ktoré oznámilo, že šetrením na adrese trvalého pobytu žalovaného, na opakované doručovanie v dennej aj nočnej dobe nikto neotváral. Pojednávanie bolo odročené na deň 21.10.2015. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, doručenie vykázané nemal a preto súd pojednávanie odročil na deň 02.12.2015. Žalovaný prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 02.12.2015 dňom 30.10.2015, pojednávania sa však nezúčastnil, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, nežiadal odročenie pojednávania. Preto súd podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalovaného.

Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že keď sa narodila maloletá, v tom čase bola právoplatne rozvedená s bývalým manželom F. N., ktorý bol zapísaný do rodného listu ako otec dieťaťa a preto aj podala návrh na zapretie otcovstva, nakoľko jej manžel nebol otcom maloletej D.. Otehotnela v septembri 2012 a vtedy sa intímne stýkala so žalovaným a v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa nemala intímny pomer s iným mužom. S bývalým manželom vtedy nežili v spoločnej domácnosti. Od augusta 2012 žila u žalovaného vo Veľkých Bieliciach, dokonca aj jej staršia dcéra tam chodila do školy, bolo to jeden rok, potom odišla, pretože ju začal žalovaný biť a začal hrať automaty. Odišla po narodení dcéry, bolo to v septembri 2013.

Ďalej vo svojej výpovedi uviedla, že žije u svojich rodičov. Poberá rodičovský príspevok 190 eur mesačne. Rodičom prispieva za bývanie a výdavky domácnosti 150 eur mesačne. Vyživovaciu povinnosť má voči dvom deťom. Z manželstva pochádza maloletá O., D.. XX.XX.XXXX, na ktorú výživné bolo určené jej otcovi mesačne po 50 eur. Ďalej má vyživovaciu povinnosť k maloletej D.. Na obe deti poberá rodinné prídavky spolu 50 eur. Vo svojej výpovedi upresnila tiež to, že so žalovaným žili spolu do septembra 2013 a to najviac do 11-teho dňa v mesiaci september. Odkedy od žalovaného odišla, tento na výživu maloletej neprispel. Podľa nej doposiaľ prispel na výživu maloletej sumou 30 eur, kedy doniesol túto sumu v januári 2015.

K spolužitiu so žalovaným uviedla, že tento neprispel na výživu dieťaťa vôbec. V tom čase žila iba z rodinných prídavkov a výživného na dcéru O.. Žili v rodinnom dome, ktorý patril zamestnávateľovi žalovaného, v ktorom čase žil spolu v dome aj otec žalovaného. Po dohode s riaditeľom Povodia Váhu za bývanie neplatili, platila sa iba elektrina 30 eur štvrťročne. Túto čiastku platila ona, alebo otec žalovaného. Tiež uviedla, že Povodie Váhu pôvodne prideliло rodinný dom otcovi žalovaného, ktorý tam

mal aj doživotné právo užívať byt a platil čiastku nájomného 100 eur mesačne. Podľa nej žalovaný peniaze do domácnosti nedával.

Opatrovníčka maloletého dieťaťa žiadala podľa výsledkov dokazovania žalobe žalobkyne na určenie otcovstva vyhovieť a upraviť práva a povinnosti k maloletému dieťaťu tak, že bude dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Výživné určiť s prihliadnutím na vek dieťaťa a schopnosti a možnosti žalovaného.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C/370/2013 súd zistil, že dňa 01.10.2013 podala navrhovateľka S. N. voči odporcovi F. N. návrh na zapretie otcovstva k maloletej D. N., D.. XX.XX.XXXX z matky S. N. z dôvodu, že s menovaným je rozvedená rozsudkom tunajšieho súdu a nežijú spolu v spoločnej domácnosti už od septembra 2012. V čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa sa intímne stýkala iba s terajším priateľom Š. C., nar. XX.XX.XXXX, N. N. XXX/XX, S. N., s bývalým manželom intímne už nežila. Z výpovede odporcu F. N. mal súd za preukázané, že tento súhlasil s návrhom, pretože nemôže byť prirodzeným otcom maloletej D. N., pretože už pred rozvodom manželstva s navrhovateľkou nebýval, ani spolu nemali intímny styk. V apríli 2011 už býval v Borovciach, ale je pravdou, že ešte chodil za dcérou O., avšak s navrhovateľkou sa intímne nestýkali. Tiež uviedol, že pred rozvodom manželstva nadviazal známosť s inou ženou koncom februára 2012, s ktorou uzatvoril manželstvo 18.10.2013. Z uvedeného spisu ďalej vyplýva, že na pojednávaní dňa 05.02.2014 bola vypočutá ako svedkyňa V. N., ktorá uviedla, že je manželkou odporcu F. N., s ktorým sa spoznali vo februári 2012 a v spoločnej domácnosti začali žiť od mája 2012 v Borovciach a teda jej manžel od uvedenej doby do Horných Chlebian prakticky nechodil a keď tak iba vtedy, keď išiel navštíviť jeho dcéru. Zo spisu ďalej vyplýva, že opakovane bol predvolaný ako svedok Š. C., ktorý sa zúčastnil pojednávania dňa 11.04.2014, na ktorom bol vypočutý ako svedok, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že s navrhovateľkou sa poznajú skoro dva roky. Išlo o bližšiu známosť. V máji bude tomu dva roky, čo sa spolu stretli a potom začali žiť u neho asi od augusta 2012. Žili spolu do septembra minulého roka, t. j. 2013. Mal vedomosť, že navrhovateľke sa narodila maloletá D. W. XX.XX.XXXX, ku ktorej uznáva otcovstvo. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 11.04.2014 č. k. 6C/370/2013 -42 bolo určené, že odporca v 1/rade F. N. nie je otcom maloletej D. N.Y., D.. XX.XX.XXXX z matky S. N., D.. XX.XX.XXXX. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.04.2014. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd zistil, že manželstvo navrhovateľky S. N. Z. F. N. trvalo od 22.10.2005 do 24.09.2012, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 10.09.2012 č. k. 7P/2/2012 -34, ktorým bolo manželstvo navrhovateľky a odporcu v 1/ rade rozvedené. Dieťa pochádzajúce z manželstva - maloletá O. N., nar. XX.XX.XXXX bola zverená do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporcu v 1/ rade - F. N. bol zaviazaný prispievať na jej výživu mesačne sumou 50 eur. Z rozsudku o rozvode tiež bolo zistené, že v septembri 2011 sa odporca v 1/ rade, t. j. F. N. odsťahoval zo spoločnej domácnosti. Tiež mal súd za preukázané, z výpovede navrhovateľky, že v máji 2012 sa zoznámila so Š. C., ku ktorému sa nasťahovala v septembri 2012 a s menovaným začali žiť intímne, ktorého označila za otca maloletej D., čo Š. C. ako svedok vo svojej výpovedi potvrdil. Toľko zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C/370/2013.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením sa s obsahom pripojených správ a dokladov, obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C/ 370/2013 a zistil tento skutkový stav:

Žalobkyňa so žalovaným boli v minulosti spolužiaci na základnej škole. Neskôr sa zblížili prostredníctvom internetu, kedy začala ich vzájomná komunikácia. Známosť začala byť intímnou od júna 2012 a od augusta 2012 začala žiť žalobkyňa so žalovaným u neho vo Veľkých Bieliciach. Naďalej žili spolu aj potom, ako sa narodila maloletá D. a ich spoluzitíe tak trvalo do septembra 2013, kedy žalobkyňa odišla aj s dieťaťom a so staršou dcérou k svojim rodičom. Z výpovede žalobkyne vyplýva, že žalovaný nezapieral otcovstvo k maloletej D., práve naopak, viackrát boli dohodnutí, že dobrovoľne uzná otcovstvo na matrike, avšak ani na jeden z troch termínov sa nedostavil. V konaní o zapretie otcovstva k maloletej D. bol žalovaný vypočutý ako svedok, ktorý vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 11.04.2014 uviedol, že so žalobkyňou sa poznajú skoro dva roky, išlo o bližšiu známosť. V máji bude tomu dva roky, čo sa spolu stretli, potom začali žiť spolu u neho a to asi od augusta 2012. Spolu žili do septembra minulého roka, t. j. do septembra 2013. Ďalej vo svojej výpovedi ako svedok uviedol, že vie o tom, že sa žalobkyňi narodila maloletá D. W. XX.XX.XXXX, ku ktorej uznáva otcovstvo. Z výpovede žalobkyne vyplýva, že žalovaný prispel na výživu maloletej D. sumou 30 eur, kedy túto sumu doniesol v januári 2015.

Žalobkyňa žije u svojich rodičov. Poberá rodičovský príspevok vo výške 190 eur mesačne. Rodičom prispieva na bývanie a výdavky na domácnosť mesačne po 150 eur. Vyživovaciu povinnosť má voči

dvom deťom a to k maloletej D. a tiež k maloletej O., D.. XX.XX.XXXX, pochádzajúcej z jej rozvedeného manželstva, na ktoré dieťa bolo určené výživné otcovi mesačne po 50 eur. Na maloleté deti poberá rodinné prídavky spolu 50 eur mesačne.

Zo správy predchádzajúceho zamestnávateľa žalovaného Slovenského vodohospodárskeho podniku, š.p., odštepny závod Piešťany súd zistil, že od mája 2013 do apríla 2014 pracoval žalovaný s priemerným mesačným zárobkom 424,15 eura a za obdobie október 2013 až september 2014 bol jeho priemerný mesačný čistý príjem 424,12 eura. Pracovný pomer u tohto zamestnávateľa trval do 10.11.2014 a ako vyplýva zo správy Slovenského vodohospodárskeho podniku, š.p., ku skončeniu pracovného pomeru došlo na základe dohody podľa § 60 Zákonníka práce. Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, odbor služieb zamestnanosti, odbor sociálnych vecí a rodiny zo dňa 13.07.2015 súd zistil, že žalovaný bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 11.11.2014. Zo správy FORTUNA Slovakia, s.r.o. Nitrianska cesta, Partizánske vyplýva, že žalovaný pracoval u nich od 19.11.2014 do 31.12.2014. Zárobok bol za november 2014 čistá mzda 50,04 eura, a za december 2014 čistá mzda 75 eur.

Zo správy zamestnávateľa žalovaného INDEX NOSLUŠ, s.r.o. súd zistil, že žalovaný je zamestnaný v hlavnom pracovnom pomere od 31.07.2015. Jeho čistá mzda za mesiac júl 2015 bola 25,61 eura, za august 2015 bola v sume 668,01 eura, za september 2015 bola v sume 713,35 eura a október 2015 v sume 703,32 eura, spolu vo výške 2.110,90 eura. V konaní súd nemal za preukázanú ďalšiu vyživovaciu povinnosť žalovaného.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p., Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Podľa § 120 ods. 2 O.s.p., Vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojitelnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 200e) súd je povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhlí.

Podľa § 125 O.s.p., Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 131 ods. 1 O.s.p., Ak súd nariadi ako dôkaz výsluch účastníkov, účastníci sú povinní ustanoviť sa na výsluch; majú vypovedať pravdu a nič nezamlčovať. O tom musia byť poučení.

Podľa § 132 O.s.p., Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 94 ods. 1, 2 Zákona o rodine, Ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

Za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako sto osemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevyučujú závažné okolnosti.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Vychádzal pritom z dokazovania tak, ako je to uvedené vyššie s tým, že samotný žalovaný vo veci vypočutý nebol, avšak v jeho záujme bolo sa zúčastňovať riadne pojednávania, prípadne že sa tohto nemohol zúčastniť, mal možnosť svoju neúčast riadne ospravedlniť, prípadne zasláť vo veci písomné stanovisko. Samotné konanie a postup žalovaného v danej veci súd považoval za účelové s cieľom vyhnúť sa pojednávaniam, na ktoré bol riadne predvolaný. Svedčia tomu riadne predvolania na termíny pojednávania, ktorých sa nezúčastnil napriek tomu, že mal doručenie riadne vykázané. Je pravdou, že v konaní o určenie otcovstva je výsluch žalovaného jedným zo základných dôkazných prostriedkov na zistenie údajov potrebných pre rozhodnutie vo veci, čo súvisí s vyriešením otázok akými sú zoznámenie sa žalobkyne so žalovaným; zistenie ich vzájomných vzťahov; udržiavanie intímnych stykov, najmä v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa; zistenia, či matka dieťaťa, resp. žalobkyňa mala intímnu známosť s iným mužom v

čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa; tiež pri týchto výsluchoch sa zisťuje, aký bol priebeh tehotenstva matky, či táto oboznámila označeného otca s tým, že očakáva narodenie dieťaťa, takisto aká bola jeho reakcia zo začiatku, keď sa o tom dozvedel a ako reagoval, keď sa dozvedel o narodení dieťaťa a kedy táto skutočnosť mu bola oznámená. Tiež sa zisťujú prípadné námietky žalovaného, teda toho, kto je označovaný za otca dieťaťa. Takisto sa zisťujú podklady pre úpravu práv a povinností k dieťaťu. Napriek tomu, že výsluch žalovaného nebol vykonaný, súd rozhodol o žalobe žalobkyne a určil, že žalovaný je otcom maloletej D.. Vychádzal pritom z výpovede žalobkyne, ktorá uviedla, že známosť so žalovaným sa stala intímnou od júna 2012 a od augusta 2012 začali žiť spolu so žalovaným u neho v byte. Žalobkyňa poprela známosť s iným mužom v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa. Spolužitie žalobkyne so žalovaným trvalo do septembra 2013, teda i po dobu po narodení maloletej D.. Ďalej pri rozhodovaní súd vychádzal z výpovede žalovaného, i keď ako svedka, vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/370/2013, keď na pojednávaní dňa 11.04.2014 žalovaný po poučení podľa § 126 O.s.p., teda že je povinný hovoriť pravdu a nič nezamlčať uviedol, že so žalobkyňou sa poznajú skoro dva roky. Išlo o bližšiu známosť. V máji bude tomu dva roky, čo spolu sa stretli a potom začali žiť u neho. Asi od augusta 2012 začali bývať u neho. Žili spolu do septembra minulého roka, t. j. roku 2013. Tiež uviedol, že vie, že žalobkyňa sa narodila maloletá Nina dňa 22.05.2013, ku ktorej uznáva otcovstvo.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že medzi žalobkyňou ako matkou maloletej D. a žalovaným došlo k vytvoreniu intímneho vzťahu ako aj následnému spolužitiu v jednom byte. Išlo o intímnu známosť, pričom táto známosť trvala aj v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa, ktorou dobou je obdobie od 26.07.2012 do 23.11.2012. V konaní neboli spochybňované skutočnosti, ktoré by preukazovali, že žalobkyňa sa stýkala v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa s iným mužom. Súvisí to i s tým, že samotný žalovaný ako svedok potvrdil spolužitie so žalobkyňou v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa, aj to, že išlo o bližšiu známosť, ako i skutočnosť, že sám uviedol, že uznáva otcovstvo k maloletemu dieťaťu. Preto súd určil, že žalovaný je otcom maloletej Niny.

Podľa § 113 ods. 2 O.s.p., S konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o výchove a výžive maloleteho dieťaťa.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, Rodičia maloleteho dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Práva a povinnosti k maloletemu dieťaťu súd upravil tak, že maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleteho zastupovať a spravovať jeho majetok (§ 36 Zákona o rodine).

Podľa § 62 ods. 1 - 3 Zákona o rodine, Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, Právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Z ustanovenia § 75 vyplýva, že pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Z komentára k § 75 vyplýva, že schopnosti na strane povinného, ktoré sa skúmajú, predstavujú subjektívne určovanie rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumieme nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Z tohto hľadiska sa schopnosti skúmajú ako faktické príjmy a výdavky povinného. Nesporný význam z hľadiska individualizácie výšky výživného má kritérium majetkových pomerov povinného, čo súvisí s posúdením celkovej situácie životnej úrovne povinného pre potreby výživného, keďže príjmové pomery sami o sebe neposkytujú úplný obraz o situácii povinného. Okolnosťou tvoriacou súhrnne celkové majetkové pomery povinného sú aj pasíva. Aj tu treba vychádzať z priority vyživovacej povinnosti a posudzovať ich z hľadiska potenciality. Na strane oprávneného zákon ustanovuje hľadisko odôvodnenosti potrieb. Odôvodnenosťou potrieb treba rozumieť určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Treba vychádzať z pojmu výživné tak, ako ho vymedzila aplikačná prax. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. K tomu treba dodať, že súd je tiež povinný pri rozsahu vyživovacej povinnosti prihliadnuť k tomu, ktorý z rodičov a v akej miere o dieťa sa osobne stará a aký je podiel každého z nich na starostlivosti o spoločnú domácnosť. Posudzujúc podiel rodiča, ktorý sa o dieťa osobne stará, je rozdielny pokiaľ ide o dieťa útleho veku, ktorá starostlivosť súvisí s osobnou starostlivosťou a tým vlastne nahrádza svoju vyživovaciu povinnosť tohto rodiča a teda je kompenzovaná osobnou starostlivosťou. Postupom času sa tento podiel úmerne s pribúdajúcim vekom dieťaťa a zvyšujúcou sa samostatnosťou dieťaťa znižuje.

Pri určení výživného v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení vychádzal súd zo zistení, že žalobkyňa, teda matka maloletého dieťaťa žije u svojich rodičov, poberá rodičovský príspevok vo výške 190 eur mesačne. Svojím rodičom prispieva mesačne na stravu a bývanie 150 eur. Vyživovaciu povinnosť má voči dvom maloletým deťom. Pokiaľ ide o žalovaného, súd vychádzal pri rozhodovaní o výživnom z toho, že bol zamestnaný v Slovenskom vodohospodárskom podniku, š. p., odštepny závod Piešťany, kde pracoval s priemerným mesačným zárobkom 424,15 eura, a naposledy 424,12 eura. Jeho pracovný pomer trval do 10.11.2014. Ďalej súd zohľadňoval skutočnosť, že bol vedený na úrade práce ako nezamestnaný a že pracoval krátkodobo vo FORTUNE Slovakia, s.r.o. od 19.11.2014 do 31.12.2014 so zárobkami 50,04 eura a 75 eur, t. j. za november a december 2014 a zohľadnil následne, že sa zamestnal u terajšieho zamestnávateľa Index Nosluš, s.r.o. a pracuje so zárobkami tak, ako to vyplýva zo správa jeho zamestnávateľa, ktorý príjem dosahuje v hlavnom pracovnom pomere od 31.07.2015. Preto primerane k schopnostiam a možnostiam žalovaného plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletej Nine súd tohto zaviazal na platenie výživného počnúc od narodenia dieťaťa, t. j. od 22.05.2013 do 31.10.2014, teda po dobu, kedy pracoval žalovaný v Slovenskom vodohospodárskom podniku s priemerným mesačným zárobkom 424,15 eura, resp. 424,12 eura. Vzhľadom na výšku jeho čistého priemerného mesačného zárobku súd

považoval za primerané zaviazat' žalovaného prispievať na výživu maloletej D. mesačne sumou 40 eur a to za predmetné obdobie, teda do 31.10.2014, vzhľadom na dĺžku trvania pracovného pomeru v Slovenskom vodohospodárskom podniku, ktorý pracovný pomer trval do 31.10.2014. Od 01.11.2014 do 31.07.2015 zaviazal súd žalovaného prispievať na výživu maloletej D. minimálnou výškou výživného v rozsahu tak, ako to určuje ustanovenie § 62 ods. 3 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Výška výživného potom predstavuje sumu 27,13 eura. Pri rozhodovaní súd bral zreteľ, že žalovaný bol nezamestnaný a pokiaľ pracoval dva mesiace vo FORTUNA, s.r.o. tak iba so zárobkami za november 2014 - 50,04 eura a december 2014 - 75 eur. Takto bolo určené výživné za čas od 01.11.2014 do 31.07.2015 vo výške 27,13 eura mesačne. Potom sa zamestnal žalovaný v Index Nosluš, s.r.o., kde jeho čistá mzda za mesiac august 2015 bola 668,01 eura, za september 2015 bola 713,35 eura a za október 2015 bola 703,32 eura. Podľa tejto výšky

zárobku, a teda schopností a možností žalovaného súd ho zaviazal prispievať na výživu maloletej Niny mesačne sumou 50 eur a to s účinnosťou od 01.08.2015.

Za predmetné obdobia tak vznikol žalovanému dlh na výživnom od 22.05.2013 do 30.11.2015 vo výške 1.105,78 eura, ktorý dlh bol vyčíslený, vzhľadom na určenie výšky výživného, počnúc 22.05.2013, keď alikvotná časť z výšky výživného 40 eur do 31.05.2013 predstavuje zameškané výživné 11,61 eura, potom za mesiace jún 2013 až do 31.10.2014 predstavuje zameškané výživné, ktoré bolo určené sumou 40 eur mesačne, za 17 mesiacov sumu 680 eur. Za čas od 01.11.2014 do 31.07.2015 bolo určené výživné vo výške 27,13 eura, čo predstavuje dlh 244,17 eura (9 mesiacov x 27,13 eura). Následne súd určil bežné výživné od 1 01.08.2015 vo výške 50 eur mesačne a dlh za obdobie od 01.08.2015 do 30.11.2015 predstavuje za štyri mesiace výšku 200 eur. Spolu zameškané výživné tak je vo výške 1.135,78 eura, však ako uviedla žalobkyňa vo svojej výpovedi, v januári 2015 jej žalovaný uhradil na výživnom 30 eur, ktorú sumu súd zohľadnil v prospech úhrady výživného zo strany žalovaného na dieťa a tak celkový dlh na výživnom predstavuje sumu 1.105,78 eura. Súd určil výživné na maloletú D. aj po dobu, po ktorú žili žalobkyňa so žalovaným v spoločnej domácnosti, pričom ako vyplýva z výpovede žalobkyne, žalovaný na výživu maloletej za toto obdobie neprispel žiadnou sumou. Neprispieval ani na potreby domácnosti, práve naopak, utrácal na hranie na automatoch, prečo aj od neho odišla. Zameškané výživné súd povolil žalovanému splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok a exekúcie (§ 160 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. zaviazal súd žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 66 eur, keďže žalobkyni bolo uznesením tunajšieho súdu na pojednávaní dňa 19.06.2014 priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože jej podstatné trovy v konaní ani nevznikli a ich náhradu nežiadala.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1, 2, 3 O.s.p., V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.